

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-7Sa/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200846
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Kurucová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021200846.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Viktóriou Kurucovou, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XX/X/X, E., F. F., právne zastúpenej JUDr. Dávidom Štefankom., advokátom, so sídlom Povožnícka 18, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Želova 2, Bratislava, o správnej žalobe v sociálnych veciach, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 26.04.2021, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave z r u š u j e rozhodnutie žalovaného G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 26.04.2021 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Správny súd v Bratislave p r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému právo na úplnú náhradu účelne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Prvostupňovým rozhodnutím – výkazom nedoplatkov č.: XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2020 Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 (ďalej len „zdravotná poisťovňa“) zrušila výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX vydaný 10.12.2018 a uviedla, že na základe novozistených skutočností je celkovým výsledkom ročného zúčtovania poistného na verejné zdravotné poistenie (ďalej aj len „RZ“) za rok 2017, ktorý bol zistený ku dňu 23.11.2020, nedoplatok vo výške 247,23 EUR, ktorý je žalobkyňa ako platiteľka poistného povinná zaplatiť zdravotnej poisťovni (ďalej len „výkaz nedoplatkov“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“). Vo výkaze nedoplatkov zdravotná poisťovňa uviedla, že podľa ustanovenia § 19 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z. z.) v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“) vykonala RZ za rok 2017 ohľadom platiteľa poistného – žalobkyne. Dňa 10.12.2018 vydala zdravotná poisťovňa výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX, ktorý na základe doručených právoplatných rozhodnutí žalovaného vo veci podaných námietok platiteľa K. L. M. – B., B., „E. M.“, A.: XX XXX XXX (rozhodnutia G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX N. F. G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX) prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 23.11.2020 zrušila z vlastného podnetu. Uviedla, že v dôsledku predmetných rozhodnutí žalovaného bola žalobkyňa v zdravotnej poisťovni ako zamestnanec K. L. M. – B., B., „E. M.“, A.: XX XXX XXX (ďalej len „zamestnávateľ“) vedená do 28.12.2016. Zároveň žalobkyňa oznámila, že pohľadávka vo výške 247,23 EUR bola čiastočne vysporiadaná úhradou žalobkyne vo výške 30,55 EUR zo dňa 12.02.2019 a na úhradu ostáva žalobkyňi pohľadávka z RZ za rok 2017 vo výške 216,68 EUR.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa námietky, v ktorých uviedla, že nedoplatok na poistnom nemá a rozhodnutie je založené na nesprávnom skutkovom a právnom zistení stavu. Zdravotná poisťovňa vyhodnotila, že žalobkyňa má nedoplatok na poistnom v dôsledku toho, že jej

pracovný pomer so zamestnávateľom trval len do 28.12.2016. Túto skutočnosť žalobkyňa poprela a uviedla, že zdravotná poisťovňa nemá právomoc rozhodovať, dokedy trval v tomto prípade pracovný pomer. Túto právomoc majú len sudy prejednávajúce pracovnoprávne spory. Zdravotná poisťovňa vychádzala údajne z dôkazov, ktoré predložila Generálna prokuratúra SR v rámci trestného konania, G.: O./X-XXX-XX-XXXX. Žalobkyňa uviedla, že Generálna prokuratúra SR žiadne dôkazy v predmetnom trestnom konaní nepredkladala a trestné konanie nie je ukončené. Žalobkyňa uviedla, že jej pracovný pomer so zamestnávateľom trval do 30.04.2017, a preto si mala zdravotná poisťovňa uplatňovať dlžné poistné od zamestnávateľa, nie od žalobkyne. Pracovný pomer zanikol na základe výpovede danej žalobkyne zamestnávateľom dňa 27.01.2017, a to uplynutím výpovednej doby dňa 30.04.2017. Zamestnávateľ jej vyplácal za toto obdobie aj mzdu, a to aj po odvolaní žalobkyne z funkcie konateľky. K odvolaniu žalobkyne z funkcie konateľky došlo dňa 28.12.2016, ale jej pracovný pomer so zamestnávateľom, založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, trval aj po tomto odvolaní. Žalobkyňa v námietkach opísala priebeh jej pôsobenia ako zamestnankyne a konateľky spoločnosti u zamestnávateľa, ktorý vyústil do sporu medzi žalobkyňou a zamestnávateľom a mal za následok aj vydanie prvostupňového rozhodnutia. Pokiaľ zamestnávateľ tvrdí, že jej pracovný pomer bol ukončený v roku 2005 konkludentne, žalobkyňa uviedla, že neexistuje listina preukazujúca ukončenie jej pracovného pomeru z roku 2005 a slovenský právny poriadok neumožňuje ukončiť pracovný pomer konkludentným spôsobom.

3. Zástupca predsedu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozhodnutím G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 26.04.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol námietky žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pri vykonaní RZ za rok 2017 zdravotná poisťovňa evidovala platiteľa poistného (žalobkyňu) ako a) platiteľa poistného podľa § 11 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., t. j. ako samoplatiteľa od 01.01.2017 do 07.03.2017 a b) SZČO od 08.03.2017 do 31.12.2017. Pri vykonaní RZ za rok 2017 sa vychádzalo z údajov z elektronickej dávky finančnej správy, proti ktorým platiteľ poistného nepodal námietky. Nedoplatok za SZČO a samoplatiteľa bol vypočítaný ako rozdiel poistného v sume 741,71 EUR a zaplatených preddavkov na poistné v sume 494,48 EUR, celkový nedoplatok bol v sume 247,48 EUR. Ako dôvod nevyhovenia námietkam žalobkyne žalovaný uviedol listinný dôkaz predložený Generálnou prokuratúrou SR, z ktorého podľa žalovaného vyplýva, že pracovný pomer žalobkyne u zamestnávateľa skončil výpoveďou zo dňa 25.08.2005, nie výpoveďou zo dňa 27.01.2017, a preto bola zdravotná poisťovňa oprávnená zaevidovať platiteľa poistného (žalobkyňu) ako samoplatiteľa na obdobie od 01.01.2017 do 07.03.2017 a vyčíslit' mu za uvedené obdobie poistné z minimálneho mesačného vymeriavacieho základu podľa § 13 ods. 10 zákona č. 580/2004 Z. z., ktoré mu bolo predpísané v rámci RZ 2017 prostredníctvom výkazu nedoplatkov. Zdravotná poisťovňa pri vykonaní RZ 2017 postupovala v súlade so zákonom a vychádzala z rozhodnutí žalovaného G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020 a G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020, právoplatných dňa 22.10.2020, ktoré boli vydané vo veci zamestnávateľa. V dôsledku týchto rozhodnutí došlo k zmene v evidencii platiteľa poistného (žalobkyne), keď jeho status zamestnanca bol ukončený k 28.12.2016, t. j. k dátumu, ku ktorému bola žalobkyňa odvolaná z funkcie konateľky zamestnávateľa. Skutočnosť, že zamestnávateľ nedisponuje originálom výpovede žalobkyne zo dňa 25.08.2005, nemá vplyv na rozhodovanie.

II. Správna žaloba

4. Správnu žalobou zo dňa 18.05.2021, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 23.05.2021, sa žalobkyňa domáhala, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a priznal jej náhradu trov konania. V žalobe uviedla, že zdravotná poisťovňa vyhodnotila, že žalobkyňa má nedoplatky na poistnom v dôsledku toho, že jej pracovný pomer so zamestnávateľom trval len do 28.12.2016. Už v námietkach proti výkazu nedoplatkov však žalobkyňa uviedla, že zdravotná poisťovňa nemá právomoc rozhodovať o trvaní pracovného pomeru a žalovaný ani zdravotná poisťovňa nemajú právomoc vyhodnocovať dôkazy z trestného konania. Generálna prokuratúra SR žiadne dôkazy v predmetnom trestnom konaní nedokladala a trestné konanie nie je právoplatne skončené. Doklady sa dostali do administratívneho spisu z dôvodu ich predloženia zamestnávateľom, ktorý ich účelovo interpretuje vo svoj prospech. Pracovný pomer, založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, skončil na základe výpovede danej žalobkyne zamestnávateľom dňa 27.01.2017 uplynutím výpovednej doby dňa 30.04.2017. Nie je logické, aby pracovný pomer, ktorý mal byť údajne ukončený už v roku 2005, bol opätovne ukončovaný v roku 2017. Skutočnosť, že pracovný pomer žalobkyne u zamestnávateľa trval až do 30.04.2017, potvrdzuje aj vyplácanie mzdy žalobkyne do 30.04.2017, pričom pokyn na úhradu dal už nový konateľ zamestnávateľa. Ku skutkovému stavu žalobkyňa uviedla:

- dňa 01.08.2002 nastúpila žalobkyňa ako zamestnankyňa k zamestnávateľovi na pozíciu zasielateľ – špeditér, vedúci oddelenia;
- s účinnosťou od 01.01.2005 bola spoločníkom zamestnávateľa žalobkyňa vymenovaná za konateľku zamestnávateľa, pričom súčasne naďalej vykonávala prácu na pozícii vedúcej špedičného oddelenia podľa pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002; vtedajšie vedenie zamestnávateľa nepožadovalo zmenu pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002, táto pozícia nebola spomenutá ani v rámci zmluvy o výkone funkcie konateľa a žalobkyňa u zamestnávateľa zastávala obe funkcie a vykonávala činnosti plynúce z oboch pozícií;
- žalobkyňa bola presvedčená, že jej je mzda vyplácaná tak za výkon práce vedúcej špedície, ako aj za výkon funkcie konateľky, keďže boli uhrádzané odvody, dostávala stravné lístky a čerpala dovolenku;
- dňa 21.04.2016 jej prokurista spoločníka zamestnávateľa poslal žiadosť o zaslanie jej pracovnej zmluvy z predchádzajúcich období; odpoveď žalobkyňa poslala v ten istý deň spolu s pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002;
- v tomto momente si žalobkyňa uvedomila, že jej nebola vyplácaná mzda na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002, iba odmena za výkon funkcie konateľky, ktorú však vykonávala paralelne s výkonom práce na základe pracovnej zmluvy;
- žalobkyňa si vyžiadala vyjadrenie externého právnicka spolupracujúceho so zamestnávateľom, ktorý jej zaslal stanovisko, že pracovná zmluva a zmluva o výkone funkcie sú dve samostatné zmluvy, z ktorých vyplýva jednak nárok na dohodnutú mzdu zamestnanca a jednak nárok na dohodnutú odmenu konateľa;
- žalobkyňa následne kontaktovala rakúskeho spoločníka zamestnávateľa s cieľom nájsť riešenie uvedenej situácie, nedostala však žiaden pokyn, ako vo veci postupovať, preto po zvážení všetkých dostupných informácií a rizík začala vyplácať mzdu podľa pracovnej zmluvy a dala pokyn na realizáciu súvisiacich odvodových a daňových povinností;
- dňa 28.12.2016 bola žalobkyňa odvolaná z pozície konateľky zamestnávateľa;
- v januári 2017 bola žalobkyňi doručená výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, výpovedná lehota uplynula 30.04.2017;
- údajná výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 25.08.2005 nebola nikdy zamestnávateľom predložená v origináli a žalobkyňa ju považuje za falošnú.

5. Vzhľadom na uvedený skutkový stav považuje žalobkyňa napadnuté a prvostupňové rozhodnutie za nezákonné a nesprávne.

III. Vyjadrenie žalovaného

6. Vo vyjadrení žalovaného k žalobe zo dňa 03.11.2021 žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol. K námietkam žalobkyne, uvedeným v správnej žalobe, uviedol, že zdravotná poisťovňa bola povinná vykonať ročné zúčtovanie poisťného za rok 2017 podľa § 19 zákona č. 580/2004 Z. z., keďže žalobkyňa bola časť rozhodujúceho obdobia považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu (od 08.03.2017 do 31.12.2017). Sporným bolo obdobie od 01.01.2017 do 30.04.2017, o ktorom žalobkyňa tvrdila, že je zamestnancom a zdravotná poisťovňa ju evidovala ako samoplatiteľa (§ 11 ods. 2 v spojení s § 19 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z. z.). Otázkou ukončenia pracovného pomeru žalobkyne k 30.04.2017 sa žalovaný riadne zaoberal a preveril konania predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. Žalovaný uviedol, že pri ustálení dňa skončenia pracovného pomeru žalobkyne u zamestnávateľa prihliadal na dôkaz predložený Generálnou prokuratúrou SR v konaní č. I. XXX/XXXXX/XXXX, podľa ktorého pracovný pomer žalobkyne skončil na základe výpovede z pracovného pomeru zo dňa 25.08.2005. Vzhľadom na to zdravotná poisťovňa prepočítala žalobkyňi výsledok RZ 2017 a vydala výkaz nedoplatkov, ktorým zrušila výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2018. Ak by žalovaná prvostupňové rozhodnutie v tejto veci nepotvrdila, rozhodla by v rozpore s obsahom rozhodnutia č. I. XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020. Žalovaný nerozporuje, že tá istá osoba môže mať uzatvorenú so spoločnosťou ako zamestnanec a zároveň zmluvu týkajúcu sa výkonu funkcie konateľa. Z dostupných dokladov však dospel k záveru, že v roku 2017 pracovný pomer žalobkyne u žalobcu netrval. Keďže zamestnávateľ z opatrnosti ukončil žalobkyňi kategóriu zamestnanca k 28.12.2016, zdravotná poisťovňa v čase vykonania prepočtu výsledku ročného zúčtovania poisťného 2017 nedisponovala všetkými údajmi potrebnými na určenie kategórie poistenca ako platiteľa poisťného, a preto bola žalobkyňa v období 01.01.2017 až 08.03.2017 na účely ročného zúčtovania poisťného považovaná za platiteľa poisťného podľa § 11 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., pričom uvedený postup má oporu v § 19 ods. 5 tohto zákona.

7. Napadnuté rozhodnutie vydal zástupca predsedu žalovaného z dôvodu, že v čase jeho vydania predseda úradu nebol vymenovaný, a preto vo veci rozhodoval jeho zástupca podľa § 23 ods. 2 písm.

a) bod 1. zákona č. 581/2004 Z. z.

IV. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (replike) zo dňa 14.01.2022 uviedol, že žalobca sa počas správneho konania nevysporiadal s námietkami žalobkyne a nesprávnym spôsobom vyhodnotil dôkazy, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Uviedla, že na konanie o vydanie výkazu nedoplatkov sa nevzťahuje Správny poriadok (§ 17a ods. 9 zákona č. 581/2004 Z. z.), ale na konanie o námietkach podaných proti výkazu nedoplatkov sa Správny poriadok vzťahuje (§ 77 ods. 1 a 77a ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z.). Žalovaný v konaní postupoval v rozpore s § 77a ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. Žalovaný v konaní nedisponoval dôkazom o tom, že pracovný pomer žalobkyne skončil skôr ako 30.04.2017. Takýto záver si žalovaný nemôže urobiť iba na základe vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR. Právomoc rozhodnúť v otázke skončenia pracovného pomeru má len súd. Keďže ku dňu podania vyjadrenia žalobkyne nebolo súdom právoplatne rozhodnuté o určení dňa skončenia pracovného pomeru žalobkyne, takéto konanie ani neprebíha, neexistuje rozhodnutie v tejto veci, ktorým by bol žalovaný viazaný. Žalovaný nedal podľa § 40 ods. 2 Správneho poriadku podnet na začatie takéhoto konania, čo však ani v tejto veci nie je možné, keďže ide o návrhové konanie. Žalovaný si preto mal posúdiť otázku skončenia pracovného pomeru žalobkyne sám. Žalobkyňa však uviedla, že podľa jej názoru si žalovaný otázku z oblasti súkromného práva nemôže sám posúdiť. V správnych konaniach, ktorých účastníkom bol zamestnávateľ a žalovaný rozhodol v jeho prospech, žalobkyňa účastníčkou nebola a teda v nich nedisponovala právami z toho vyplývajúcimi. Žalobkyňa bola odňatá možnosť zúčastniť sa týchto konaní, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia a mali podstatný vplyv na rozhodovanie žalovaného. Žalobkyňa tiež namietala, že žalovaný postupoval v rozpore s § 18 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z. a § 3 Správneho poriadku, poukazujúc na rozsudky Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Sžo/139/2008 a sp. zn. 2Sžo/94/2007. Žalovaný v rámci správneho konania porušil viaceré základné pravidlá správneho konania a pri výkone svojich povinností vyhodnocoval skutočnosti, ktoré vyhodnocovať nebol oprávnený, pričom naopak nevykonával úkony, ktoré vykonať v zmysle platnej legislatívy mal. Rozhodnutie žalovaného teda nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Žalovaný uviedol, že skutkový stav zistil prostredníctvom vyjadrenia bývalého zamestnávateľa žalobcu, ktorý v rámci námietok voči protokolu o kontrole zdravotnej poisťovne u zamestnávateľa poskytol vyjadrenie v tom zmysle, že pôvodne bol ako dátum ukončenia pracovného pomeru žalobkyne oznámený dátum 30.04.2017, avšak tento dátum mal byť uvedený iba z dôvodu, že zamestnávateľ mal mať problém s nájdením písomného dokladu ohľadom ukončenia pracovného pomeru žalobkyne ešte z roku 2005. Následne mal byť zo strany zamestnávateľa dátum ukončenia pracovného pomeru zmenený, a to na základe toho, že dodatočne mala byť zo strany zamestnávateľa nájdená výpoveď žalobkyne z roku 2005. Žalobkyňa popiera skončenie pracovného pomeru ešte v roku 2005 s odkazom na argumentáciu uvedenú v žalobe. Táto verzia bývalého zamestnávateľa žalobkyne nedáva z logického hľadiska zmysel, pričom ani nie je podložená relevantnými dôkazmi, ktoré by tvrdenia zamestnávateľa potvrdzovali. Na základe tejto skutočnosti žalobkyňa trvá na tom, že žalovaný v rámci správneho konania vydal nezákonné rozhodnutie, ktoré bolo zapríčinené nesprávne zisteným skutkovým stavom zo strany žalovaného, pričom žalovaný v rámci správneho konania porušil viacero zákonných ustanovení. Žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie na základe nepodložených tvrdení bývalého zamestnávateľa žalobkyne a na základe skutočností uvedených Generálnou prokuratúrou SR v upovedomení zo dňa 03.04.2020, ktoré pre žalovaného nie sú záväzné a rozhodnutia v správnom konaní by nemali byť vydávané na základe aktov takejto povahy.

9. Žalovaný sa napriek výzve k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 14.01.2022 nevyjadril.

10. Žalobkyňa v podaní zo dňa 06.03.2025, označenom ako „Záverečné vyjadrenie žalobkyne“, uviedla, že v konaní vedenom na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-8Sa/62/2021, s takmer identickým predmetom konania, bolo rozsudkom zo dňa 25.02.2025 zrušené napadnuté rozhodnutie vo veci žalobkyne. Poukázala aj na prebiehajúce konanie na Mestskom súde Bratislava I, sp. zn. B3-3T/33/2021, v ktorom je podstatnou skutočnosťou aj to, že žalobkyňa bola zamestnankyňou zamestnávateľa do 30.04.2017. Nezákonnou je najmä skutočnosť, že žalovaný vzal pri rozhodovaní do úvahy len tvrdenia bývalého zamestnávateľa žalobkyne, ktorý v rozpore so skutočnosťou upravil a podal zdravotnej poisťovni doplnkové mesačné výkazy na obdobie od 01.12.2016 do 30.04.2017, ktorými bol znížený vymeriavací základ žalobkyne za mesiac december 2016 a upravený za mesiace január až apríl 2017 na nulu. Žalobkyňa má v konaní postavenie slabšej strany, pričom žalovaný vzal do úvahy len vymyslené tvrdenia zamestnávateľa, ktorý si neoprávnené upravil dokumentáciu. Tvrdenia zamestnávateľa boli spochybnené v trestnom konaní. Žalobkyňa uviedla, že medzi ňou a zamestnávateľom prebieha aj spor na Mestskom súde Bratislava IV o zaplatenie sumy 115.024,20 EUR, uplatnený nárok však pokladá žalobkyňa za neoprávnený. K vyjadreniu žalobkyňa pripojila zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.06.2024, konanie vedené na Mestskom súde Bratislava I, sp. zn. B3-3T/33/2021.

V. Konanie na správnom súde

11. Podľa ustanovenia § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

12. Podľa ustanovenia § 199 ods. a písm. a) SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.“

13. Podľa ustanovenia § 199 ods. 2 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „V konaní podľa tejto hlavy správny súd zohľadňuje špecifické potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania - fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.“

14. Podľa ustanovenia § 199 ods. 3 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

15. Podľa § 203 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.“

16. Podľa § 203 ods. 2 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 „Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.“

17. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“ alebo „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 10 a § 13 ods. 3 SSP) po preskúmaní administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 písm. c), d) a g) SSP. Správny súd rozhodol vo veci na pojednávaní a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.10.2025 (§ 137 ods. 3 SSP).

VI. Aplikovaná právna úprava

18. Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. g) bod 3. zákona č. 581/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase „Predseda úradu rozhoduje o námietkach proti výkazu nedoplatkov, ak im zdravotná poisťovňa nevyhovela, a to na návrh ním ustanovenej poradnej komisie.“

19. Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 písm. a) bod 1. zákona č. 581/2004 Z. z. „Predsedu úradu zastupuje v plnom rozsahu jeho práv a povinností zástupca predsedu úradu, ak predseda úradu nie je vymenovaný.“

20. Podľa ustanovenia § 77a ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z. „Na konanie a rozhodovanie o pohľadávkach z verejného zdravotného poistenia sa vzťahuje Správny poriadok, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“

21. Podľa ustanovenia § 77a ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. „Úrad rozhoduje o námietkach poistenca alebo platiteľa poistného proti výkazu nedoplatkov rozhodnutím, ak im zdravotná poisťovňa nevyhovela podľa osobitného predpisu.“

22. Podľa ustanovenia § 77a ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. „Podkladom na rozhodovanie je námietka, napadnutý výkaz nedoplatkov, stanovisko zdravotnej poisťovne k námietkam a údaje o poistencovi alebo platiteľovi poistného získané podľa osobitného zákona.“

23. Podľa ustanovenia § 77a ods. 5 zákona č. 581/2004 Z. z. „Ak je to nevyhnutné, úrad doterajší obsah spisovej dokumentácie ku konaniu doplní a na tento účel úrad vyzve poistenca, platiteľa poistného alebo zdravotnú poisťovňu na predloženie dokladov, ktoré nie je možné získať podľa osobitného zákona, v lehote deviatich dní odo dňa doručenia výzvy. Poistenca alebo platiteľa poistného zároveň úrad upozorní, že ak na výzvu nepredloží požadované doklady, rozhodne podľa obsahu spisovej dokumentácie.“

24. Podľa ustanovenia § 77a ods. 6 zákona č. 581/2004 Z. z. „Ak sú na to dôvody, úrad výkaz nedoplatkov zmení alebo zruší, inak námietky zamietne a výkaz nedoplatkov potvrdí. Pri zmene výkazu nedoplatkov odôvodnenie rozhodnutia obsahuje špecifikáciu pohľadávky podľa osobitného zákona.“

25. Podľa ustanovenia § 17a ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. „Zdravotná poisťovňa môže uplatniť voči poistencovi alebo platiteľovi poistného výkazom nedoplatkov dlžné poistné vyplývajúce z neodvedeného preddavku na poistné, nedoplatku alebo úrokov z omeškania.“

26. Podľa ustanovenia § 17a ods. 4 zákona č. 580/2004 Z. z. „Proti výkazu nedoplatkov možno príslušnej zdravotnej poisťovni podať námietky do 15 dní odo dňa doručenia poistencovi alebo platiteľovi poistného. Dôvod podania námietok je poistenec alebo platiteľ poistného povinný v námietkach uviesť.“

27. Podľa ustanovenia § 17a ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. „Ak poistenec alebo platiteľ poistného podá voči doručenému výkazu nedoplatkov námietky v lehote podľa odseku 4 a zdravotná poisťovňa im nevyhovie v plnom rozsahu, zdravotná poisťovňa do 30 dní od ich doručenia predloží úradu námietky poistenca alebo platiteľa poistného spolu so stanoviskom zdravotnej poisťovne k námietkam a výkaz nedoplatkov, voči ktorému sa podali námietky. O námietkach rozhoduje úrad podľa osobitného predpisu.“

28. Podľa ustanovenia § 17a ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z. „Na konanie o vydanie výkazu nedoplatkov sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.“

29. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. „Zdravotná poisťovňa je povinná vykonať ročné zúčtovanie poistného za predchádzajúci kalendárny rok za svojho poistenca, a ak mal zamestnávateľa,

aj za tohto zamestnávateľa. Ročné zúčtovanie poisťného zdravotná poisťovňa nemusí vykonať za poistenca,

a) ktorý počas predchádzajúceho kalendárneho roka nebol samostatne zárobkovo činnou osobou, nebol poistencom, ktorý má príjem z dividend, nebol zamestnancom, ktorého príjem na uplatnenie odpočítateľnej položky sa znížil alebo mal znížiť o odpočítateľnú položku, nebol zamestnancom, ktorému bolo vyplatené peňažné plnenie podľa § 13 ods. 18, nebol platiteľom poisťného podľa § 11 ods. 2 z dôvodu jeho účasti na štrajku, a súčasne v čase, keď bol

1. platiteľom poisťného podľa § 11 ods. 2, jeho príjem podľa § 13 ods. 7 nepresiahol úhrn minimálnych základov podľa § 13 ods. 10 a 11,

2. zamestnancom a nemal príjmy zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. c) až e),

3. zrušený od 1.1.2017,

b) ktorý počas predchádzajúceho kalendárneho roka bol časť roka zdravotne poistený v cudzine, kde vykonával zárobkovú činnosť a časť roka bol verejne zdravotne poistený v Slovenskej republike a nemal príjmy zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. a) až e),

c) ktorému nevznikla povinnosť podať za rozhodujúce obdobie daňové priznanie okrem poistenca, ktorý má príjem z dividend, alebo

d) ktorý zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,

e) ktorý počas celého predchádzajúceho kalendárneho roka bol súčasne zamestnancom len u jedného zamestnávateľa a

1. jeho príjem na uplatnenie odpočítateľnej položky sa znižoval o odpočítateľnú položku (§ 16 ods. 16 až 18),

2. jeho príjem na uplatnenie odpočítateľnej položky v každom kalendárnom mesiaci bol nižší ako 380 eur alebo nebol nižší ako 380 eur a súčasne nebol vyšší ako 570 eur a

3. nemal iný príjem zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1.

30. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 580/2004 Z. z. „Zdravotná poisťovňa v ročnom zúčtovaní poisťného vykoná výpočet sumy poisťného z vymeriavacieho základu podľa § 13 za všetkých platiteľov poisťného okrem štátu a výpočet sumy preplatku na poisťnom (ďalej len "preplatok") a nedoplatku v členení podľa jednotlivých platiteľov poisťného okrem štátu. Jednotlivé sumy poisťného sa zaokrúhľujú na najbližší eurocent nadol. Na vykonanie ročného zúčtovania poisťného použije zdravotná poisťovňa údaje vykázané alebo určené podľa § 20, oznámené podľa § 22 až 24 alebo oznámené podľa § 29b.“

31. Podľa § 19 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. „Ak sú údaje vykázané alebo určené podľa § 20, oznámené podľa § 22 až 24 alebo oznámené podľa § 29b preukazujúce rovnakú skutočnosť rozdielne, zdravotná poisťovňa vychádza prednostne z údajov, ktoré jej boli vykázané alebo určené podľa § 20 a oznámené podľa § 22 až 24.“

32. Podľa § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z. „Ak je výsledkom ročného zúčtovania poisťného nedoplatok, zdravotná poisťovňa vydá výkaz nedoplatkov a zašle ho v lehote podľa odseku 2 platiteľom poisťného, ktorými sú zamestnávateľ, zamestnanec, ktorému sa doručuje výsledok ročného zúčtovania, samostatne zárobkovo činná osoba alebo platiteľ poisťného podľa § 11 ods. 2. Výkaz nedoplatkov podľa prvej vety obsahuje okrem údajov uvedených v § 17a ods. 2 písm. a), b), d), e) a g) až j) aj údaj o lehote na odvedenie nedoplatku z ročného zúčtovania poisťného podľa odseku 15 a údaje uvedené v odseku 8 druhej vety okrem údajov o výške preplatku a poučenia o možnosti podať nesúhlasné stanovisko podľa odseku 12; ustanovenia § 17a ods. 3 až 11 platia rovnako.“

33. Podľa § 19 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z. „Proti výsledku ročného zúčtovania poisťného uvedenému v oznámení podľa odseku 8 alebo podľa odseku 17 môže platiteľ poisťného alebo poistenec do 15 dní odo dňa jeho doručenia podať nesúhlasné stanovisko. Proti výsledku ročného zúčtovania poisťného uvedenému vo výkaze nedoplatkov podľa odseku 9 môže platiteľ poisťného alebo poistenec do 15 dní odo dňa jeho doručenia podať námietky podľa § 17a.“

34. Podľa § 29b ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. „Preukazovanie skutočností podľa § 13 a 19 sa upraví dohodou, ktorú uzatvorí Finančná správa Slovenskej republiky s úradom. Úrad je povinný tieto údaje oznámiť príslušnej zdravotnej poisťovni do ôsmich dní odo dňa ich prijatia.“

35. Podľa § 29b ods. 11 zákona č. 580/2004 Z. z. „Finančná správa Slovenskej republiky poskytuje úradu elektronicky na účely vykonávania verejného zdravotného poistenia podľa § 13 a 19 údaje z daňového priznania k dani z príjmov (ďalej len "daňové priznanie") v rozsahu číslo daňového úradu, rok daňového priznania, dátum podania daňového priznania, identifikácia dátumu odkladu podania daňového priznania, typ daňovníka, druh daňového priznania, rodné číslo, daňové identifikačné číslo, meno a priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, titul, pohlavie, dátum začiatku evidencie daňovníka, dátum ukončenia evidencie daňovníka, adresa trvalého pobytu, adresa prechodného pobytu, štátna príslušnosť, banka alebo pobočka zahraničnej banky, číslo bankového účtu, kód banky, úhrn príjmov zo

závislej činnosti podľa osobitného predpisu 18) okrem príjmov z dohody o brigádnickej práci študentov, dohody o vykonaní práce poberateľov výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, ak dovŕšili dôchodkový vek podľa osobitného predpisu, poberateľov invalidného výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, poberateľov starobného dôchodku alebo poberateľov invalidného dôchodku, dohody o pracovnej činnosti poberateľov výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, ak dovŕšili dôchodkový vek podľa osobitného predpisu, poberateľov invalidného výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, poberateľov starobného dôchodku alebo poberateľov invalidného dôchodku, odchodného, výsluhového príspevku alebo rekreačnej starostlivosti podľa osobitného predpisu, základ dane alebo čiastkový základ dane z príjmov z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti a výnosy podľa osobitného predpisu, základ dane alebo čiastkový základ dane z príjmov z výkonu osobného asistenta, osobitný základ dane z kapitálového majetku podľa osobitného predpisu, základ dane alebo čiastkový základ dane z ostatných príjmov podľa osobitného predpisu, príjem z dividend, úhrn vyňatých príjmov alebo základov dane zo zdrojov v zahraničí, úhrn povinného zdravotného poistenia, preukázateľne zaplatené preddavky na zdravotné poistenie, úhrn poistného na sociálne poistenie, preukázateľne zaplatené poistné na dobrovoľné sociálne poistenie a úhrn príjmov alebo základov dane zo zdrojov v zahraničí.“

36. Podľa § 29b ods. 16 zákona č. 580/2004 Z. z. „Subjekty uvedené v odseku 6 poskytujú zdravotným poisťovňam a úradu súčinnosť pri ročnom zúčtovaní poistného.“

37. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 Správneho poriadku „Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.“

38. Podľa ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku „Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“

VII. Právne posúdenie vecí správnym súdom

39. Správny súd uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začali svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch prešla právomoc z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola pridelená náhodným výberom do samosudcovského oddelenia 15Sa a následne v dôsledku personálnej zmeny obsadenia súdu sudcami bola dňa 21.05.2024 náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 19Sa.

40. Správny súd v prvom rade posudzoval, či boli splnené podmienky konania a dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 171 ods. 1 SSP) a je prípustná (najmä § 6 a 7 SSP).

41. Súd napadnuté rozhodnutie preskúmal v medziach žalobných bodov, berúc do úvahy aj neviazanosť súdu žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP), vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia (§ 119 a § 135 ods. 1 SSP). Pri zisťovaní skutkového stavu správny súd vychádzal zo žalovaným predloženého administratívneho spisu.

42. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 21.10.2025 uviedol, že žalobkyňa trvá na doterajších vyjadreniach. Pracovný pomer žalobkyne skončil 30.04.2017, žalovaný nesprávne ustálil deň skončenia pracovného pomeru a napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože sa žalovaný nedostatočne vysporiadal s námietkami žalobkyne. Poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu v obdobnej veci žalobkyne, ktorým správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného. Nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa podala námietky proti predchádzajúcim dvom výkazom nedoplatkov vydaných v tejto veci. Pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že upovedomenie Generálnej prokuratúry SR má byť podkladom pre napadnuté rozhodnutie. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že podstatné skutočnosti sú uvedené v napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení žalovaného k žalobe. Napadnuté rozhodnutie je zákonné, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a obsahuje všetky zákonné náležitosti. Žalobu ako nedôvodnú navrhol zamietnuť.

43. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým boli námietky žalobkyne zamietnuté a bol potvrdený výkaz nedoplatkov, vydaný zdravotnou poisťovňou podľa § 19 ods. 9 v spojení s § 17a zákona č. 580/2004 Z. z. vo veci predpísania nedoplatku na poistnom z ročného

zúčtovania poisťného za rok 2017 v sume 247,23 EUR. Hlavnou spornou otázkou v administratívnom konaní bolo ustálenie, do akej kategórie platiteľov poisťného na verejné zdravotné poistenie patrila žalobkyňa v období od 01.01.2017 do 30.04.2017 (resp. do 07.03.2017). Žalobkyňa tvrdila, že bola u zamestnávateľa v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002 nepretržite do 30.04.2017, pričom pracovný pomer skončil uplynutím výpovednej doby, ktorá plynula na základe výpovede zamestnávateľa danej žalobkyni dňa 27.01.2017. Zdravotná poisťovňa, tvrdiac, že je viazaná právnym názorom žalovaného v rozhodnutí, ktoré predchádzalo vydaniu výkazu nedoplatkov a týkalo sa zamestnávateľa, a žalovaný tvrdili, že v konaní bolo preukázané, že pracovný pomer žalobkyne, založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, skončil v roku 2005. Tento svoj záver oprel žalovaný o upovedomenie generálneho prokurátora SR, sp. zn. IV Pz 25/20/1000-10 zo dňa 03.04.2020 (ďalej len „Upovedomenie“), pôvodne adresované žalobkyni. Uvedené Upovedomenie bolo žalovanému prokuratúrou zaslané v nadväznosti na jeho žiadosť o súčinnosť, ktorú podal v súvisiacej veci zamestnávateľa (G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX).

44. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že vo vzťahu k roku 2017 boli zdravotnou poisťovňou voči žalobkyni postupne vydané tri výkazy nedoplatkov, a to

- výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.07.2018 (celkovým výsledkom RZ za rok 2017, ktorý bol zistený k 17.07.2018, bol nedoplatok vo výške 247,23 EUR; žalobkyňa bola zaradená do kategórií platiteľ poisťného ako samostatne zárobkovo činná osoba a samoplatiteľ);

- výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2018, ktorým bol zrušený výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.07.2018 (celkovým výsledkom RZ za rok 2017, ktorý bol zistený k 10.12.2018, bol nedoplatok vo výške 30,55 EUR; žalobkyňa bola zaradená do kategórií platiteľ poisťného ako samostatne zárobkovo činná osoba a zamestnanec; uvedený nedoplatok žalobkyňa uhradila dňa 12.02.2019);

- výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2020, ktorým bol zrušený výkaz nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2018 (celkovým výsledkom RZ za rok 2017, ktorý bol zistený k 23.11.2020, bol nedoplatok vo výške 247,23 EUR; žalobkyňa bola zaradená do kategórií platiteľ poisťného ako samostatne zárobkovo činná osoba a samoplatiteľ).

45. Keďže v predmetnej veci ide o sociálnu vec a správny súd posudzuje žalobu neformálne a nie je viazaný žalobnými bodmi, správny súd zameral svoju pozornosť aj na otázku, či mohol žalovaný resp. zdravotná poisťovňa, opätovne vykonať ročné zúčtovanie za rok 2017, ktoré bolo následne podkladom nových výkazov nedoplatkov, hoci už raz ročné zúčtovanie za rok 2017 riadne a v zákonom ustanovenej lehote, t. j. do 30. septembra 2018, zdravotná poisťovňa vykonala, pričom poistenec naň nereagoval nesúhlasným stanoviskom alebo námietkami.

46. V čase vydania prvostupňového rozhodnutia, resp. všetkých prvostupňových rozhodnutí uvedených v bode 44. odôvodnenia, zákon č. 580/2004 Z. z. neupravoval možnosť zdravotnej poisťovne vykonať z vlastného podnetu resp. po zistení nových skutočností opätovné ročné zúčtovanie poisťného. Zákon č. 580/2004 Z. z. síce upravoval inštitút zrušenia výkazu nedoplatkov z vlastného podnetu, avšak v takom prípade zdravotná poisťovňa nový výkaz nedoplatkov nevydávala, iba o zrušení písomne upovedomila platiteľa poisťného, ako to vyplýva z ustanovenia § 17a ods. 8 zákona č. 580/2004 Z. z. Zdravotná poisťovňa mohla vydať nový výkaz nedoplatkov, ktorým zruší predchádzajúci, len na základe námietok podaných platiteľom poisťného, ak im v celom rozsahu vyhovel.

47. Až s účinnosťou od 01.01.2022 zákonodarcu doplnil do ustanovenia § 19 nový odsek. 19 a nasl., pričom práve v ods. 19 upravil možnosť zdravotnej poisťovne z vlastného podnetu zrušiť oznámenie o výsledku ročného zúčtovania poisťného vydané podľa odseku 8 alebo ods. 17 alebo výkaz nedoplatkov podľa ods. 9, ak dodatočne zistí z údajov vykázaných podľa § 20 alebo oznámených podľa § 29b skutočnosti podstatné pre zmenu výsledku ročného zúčtovania poisťného. V tomto prípade následne môže zdravotná poisťovňa vydať aj výkaz nedoplatkov, ak to vyplýva z výsledku nového ročného zúčtovania. V čase vydania výkazu nedoplatkov ako prvostupňového rozhodnutia však takýmto nástrojom zdravotná poisťovňa nedisponovala. Pokiaľ teda zdravotná poisťovňa vydala v poradí už tretí výkaz nedoplatkov na základe rozhodnutia žalovaného, avšak vydaného v inom konaní (v konaní, ktoré sa týkalo zamestnávateľa), teda z vlastného podnetu zrušila pôvodný (v poradí druhý) výkaz nedoplatkov a vydala nový, tento postup nezodpovedá právnej úprave platnej a účinnej v čase vydania prvostupňového rozhodnutia. Na uvedenú skutočnosť nemá vplyv ani tvrdenie, že ak by žalovaný nepotvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia, rozhodol by v rozpore s obsahom rozhodnutia č. I. XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020. Navyiac, ako uviedla aj žalobkyňa, nebola žalobkyňa účastníčkou konania týkajúceho sa zamestnávateľa, a preto nemala možnosť ovplyvniť výsledok konania v záujme ochrany svojich práv.

48. Aj z dôvodovej správy k zákonu č. 580/2021 Z. z. o kategorizácii ústavnej zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bolo do zákona č. 580/2004 Z. z. doplnené vyššie uvedené ustanovenie, vyplýva, že uvedená právna úprava bola do zákona doplnená v reakcii na vyskytujúce sa prípady, kedy platiteľ poistného podal dodatočné daňové priznanie, ktoré zmenilo pôvodný výsledok ročného zúčtovania poistného. Zákonodarca preto pokladal za žiadúce, aby v takýchto prípadoch bolo možné prepočítať ročné zúčtovanie poistného a oznámiť nový výsledok, či už výkazom nedoplatkov alebo novým oznámením. V dôvodovej správe bolo výslovne uvedené, že zdravotné poisťovne týmto spôsobom postupovali už pred touto novelou, hoci to zákon č. 580/2004 Z. z. neupravoval. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na prechodné ustanovenie § 38ez zákona č. 580/2004 Z. z., podľa ktorého ročné zúčtovanie poistného podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. januára 2022 sa vykoná prvýkrát v roku 2022 za rok 2021, ako aj na skutočnosť, že na konanie o vydanie výkazu nedoplatkov sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

49. Správny súd preto konštatuje, že pre takýto postup zdravotnej poisťovne nebol daný zákonný podklad, keďže v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ktorým sa princíp „čo nie je dovolené, je zakázané“ adresuje orgánom verejnej moci a v zmysle tejto zásady smú konať iba v medziach svojej výslovne priznanej právomoci, ktorú im priznáva ústava alebo zákon. Táto zásada vytvára právnu istotu pre subjekty súkromného práva, že orgány s právomocou nebudú voči nim konať v rozpore so svojou právomocou.

50. K žalobným námietkam správny súd uvádza nasledujúce. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a zamestnávateľom vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002 s pracovnou pozíciou žalobkyne ako zasielateľa - špeditéra, vedúcej oddelenia. Zároveň bola žalobkyňa od 01.10.2005 konateľkou zamestnávateľa, pričom súčasne vykonávala aj svoju doterajšiu prácu na pozícii vedúceho špeditéra oddelenia. Spornou skutočnosťou bolo ustálenie dňa skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, keďže od tejto skutočnosti sa odvíjalo ustálenie postavenia žalobkyne ako platiteľa poistného na účely vykonania ročného zúčtovania poistného za rok 2017. Žalovaný nevyhovel námietkam žalobkyne a skončenie pracovného pomeru posúdil, opierajúc svoj záver o „listinný dôkaz predložený Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky“, tak, že bol skončený výpoveďou zo dňa 25.08.2005. Žalovaný uviedol, že zdravotná poisťovňa pri vykonaní RZ 2017 vychádzala z rozhodnutí žalovaného G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020 a G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 22.10.2020. Predmetné rozhodnutia boli vydané vo veci podaných námietok proti výkazu nedoplatkov iného platiteľa - zamestnávateľa žalobkyne. V dôsledku predmetných rozhodnutí žalovaného došlo k zmene v evidencii platiteľa poistného - žalobkyne, keď bol jej status zamestnanca ukončený ku dňu 28.12.2016, t. j. ku dňu, ku ktorému bola žalobkyňa ako konateľka zamestnávateľa z tejto funkcie odvolaná. Skutočnosť, že zamestnávateľ nedisponuje originálom výpovede platiteľa poistného zo dňa 25.08.2005, podľa názoru žalovaného nemá vplyv na rozhodovanie.

51. Konanie o námietkach podaných proti výkazu nedoplatkov, ako osobitné konanie podľa § 77a zákona č. 581/2004 Z. z., sa spravuje Správnym poriadkom, ak osobitný zákon (zákon č. 580/2004 Z. z.) neustanovuje inak. Ustanovenie § 77a ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. určuje, čo sa považuje za podklad na rozhodovanie žalovaného o námietkach proti výkazu nedoplatkov. Podkladom na rozhodovanie je námietka, napadnutý výkaz nedoplatkov, stanovisko zdravotnej poisťovne k námietkam a údaje o poistencovi alebo platiteľovi poistného získané podľa osobitného zákona (§ 29b zákona č. 580/2004 Z. z.). Žalovaný za kľúčový podklad pre rozhodnutie považoval Upovedomenie, v ktorom prokuratúra uviedla právny názor, že pracovný pomer žalobkyne, založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.08.2002, skončil výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 25.08.2005. Uvedený podklad nie je možné podradiť ani pod jednu kategóriu podkladov na rozhodovanie o námietke, uvedených v § 77a ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. Nespadá ani pod ostatne uvedenú kategóriu - údaje o poistencovi alebo platiteľovi poistného získané podľa osobitného zákona - § 29b zákona č. 580/2004 Z. z. V ustanovení § 29b zákona č. 580/2004 Z. z. nie je prokuratúra uvedená ako subjekt, od ktorého žalovaný získava údaje o poistencovi alebo platiteľovi na rozhodovanie o námietkach proti výkazu nedoplatkov. Ako správne namietala žalobkyňa, v Upovedomení je uvedený pre žalovaného nezáväzný právny názor prokuratúry, prezentovaný v trestnom konaní, ktoré priamo nesúvisí s predmetnou vecou.

52. Podľa ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje vlastná úvaha správneho orgánu, ktorá by ozrejmovala, ako žalovaný dospel k záveru, že pracovný pomer žalobkyne skončil v roku 2005. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu sa žalovaný stotožnil s tvrdeniami

zamestnávateľa a prokuratúry a naopak nepokladal dôkazy predložené žalobkyňou za osvedčujúce skončenie pracovného pomeru dňa 30.04.2017 (najmä písomná výpoveď z pracovného pomeru vzniknutého na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2002 zo dňa 27.01.2017 adresovaná žalobkyni podľa § 63 ods. 1 písm. a) bod 1. Zákonníka práce z dôvodu zrušenia zamestnávateľa s výpovednou dobou tri mesiace). Písomná výpoveď, na základe ktorej sa mal pracovný pomer žalobkyne skončiť v roku 2005, sa v administratívnom spise nenachádza, pričom z iných listín nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že zamestnávateľ originálom tejto výpovede spolu s potvrdením o jej doručení, ani nedisponuje. Vzhľadom na to, že pre rozhodnutie bola zásadná otázka, ktorej zodpovedanie nepatrí do pôsobnosti žalovaného (určenie skončenia pracovného pomeru), ale o tejto otázke nebolo začaté konanie pred príslušným orgánom verejnej moci, a teda ani právoplatne rozhodnuté (Upovedomenie nie je rozhodnutím o predbežnej otázke príslušným orgánom), správny orgán je oprávnený urobiť si o takejto predbežnej otázke úsudok sám. Správny súd uvádza, že názorovú zhodu s nezáväzným právnym názorom iného subjektu je správny orgán povinný vyjadriť rétorikou hodnotenia. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaného absentuje vlastná správna úvaha, v rámci ktorej by konkretizoval spôsob, akým boli z jeho strany vyhodnotené námietky žalobkyne a dôkazy predložené žalobkyňou a v nich obsiahnuté argumenty a dôkazy a ako ich pri svojom rozhodovaní zohľadnil. Preskúmané rozhodnutie žalovaného je preto potrebné považovať za nepreskúmateľné z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

53. Ako už bolo uvedené vyššie, z ustanovenia §77a zákona č. 581/2004 Z. z. vyplýva, že konanie o námietkach sa spravuje Správnym poriadkom, ak osobitný zákon (§ 17a zákona č. 580/2004 Z. z.) neustanovuje inak. Správny súd upriamuje pozornosť žalovaného najmä na ustanovenia § 3 ods. 2 Správneho poriadku, ktorého aplikácia nie je osobitným zákonom v tomto prípade vylúčená a ktoré normuje povinnosť správneho orgánu postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Uvedené základné pravidlo správneho konania nachádza svoj odraz v ustanovení § 33 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Z administratívneho spisu a z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní vyplýva, že podklad pre rozhodnutie, ktorý bol kľúčový pre napadnuté rozhodnutie – Upovedomenie – jednak nie je v administratívnom spise žurnalizovaný tak, aby bolo nepochybne zrejmé, kedy bol do administratívneho spisu založený (teda či bol založený pred alebo po vydaní napadnutého rozhodnutia), a jednak zo spisu nevyplýva, že žalobkyni ako účastníčke konania bola pred vydaním rozhodnutia daná možnosť vyjadriť sa k tomuto podkladu rozhodnutia a k spôsobu jeho zistenia. Hoci žalobkyňa nepochybne mala vedomosť o existencii Upovedomenie, keďže bolo pôvodne adresované jej na základe jej podania zo dňa 17.01.2020, označeného ako „Návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí vydaných v prípravnom konaní“, z administratívneho spisu ani z vyjadrenia žalobkyne nevyplýva, že mala vedomosť o tom, že uvedená listina bude zásadným podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Z oznámenia zdravotnej poisťovne zo dňa 12.11.2020 bola žalobkyni známa len skutočnosť, že Upovedomenie malo podstatný vplyv na rozhodnutia žalovaného vo veciach vedených pod G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020 a G. B.: XXXXX/XXXX/XXX, G. H.: I. XXX/XXXXX/XXXX, G. J.: XXXXX/XXXX zo dňa 19.10.2020, v ktorých bol účastníkom konania zamestnávateľ žalobkyne. Hoci § 33 ods. 2 Správneho poriadku zaväzuje správny orgán len umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, účastník konania musí mať vedomosť o podklade a mať ho k dispozícii. Výzva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku by mala byť účastníkovi doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej aspoň raz (počas konania), a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené (Potásch, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučný, J., Medžová, D. Správny poriadok. Komentár. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2022, s. 327) V tomto prípade uvedené platí o to viac, že na prvostupňové konanie o vydanie výkazu nedoplatkov sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Keďže správne konanie v prvom aj v druhom stupni predstavuje podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho správneho súdu SR jeden celok, aj správny orgán rozhodujúci o opravnom prostriedku (v tomto prípade o námietkach) by mal postupovať v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Nedodržaním postupu podľa § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku žalovaným k došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

54. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a g) zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Právnym názorom vyjadreným v tomto rozhodnutí je správny orgán viazaný (§ 191 ods. 6 veta prvá SSP).

55. Právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania správny súd priznal úspešnej žalobkyni podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP, pričom o ich výške bude v zmysle ustanovenia § 175 ods. 2 SSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia a podáva sa na Správnom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania (§ 443 ods. 1 SSP).

Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo ňou sleduje, podpis) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, a) ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, b) ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, c) ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).